

„Idet folketinget tager økonomiministerens redegørelse til efterretning,
går tinget over til næste sag på dagsordenen.“

Imod stemte — foruden retsforbundet — kommunisterne. Disse kunne godt tage ministerens redegørelse til efterretning, men ønskede, at der skulle stemmes om Viggo Starckes dagsordensforslag, som de ville gå imod.

5. Den 13. januar 1954 anmeldtes i folketinget (F. sp. 2145) følgende forespørgsel til justitsministeren af *Einer-Jensen, Erik Eriksen, Ole Bjørn Kraft, Jørgen Jørgensen (Lejre) og Viggo Starcke*:

„Vil justitsministeren gøre rede for de retningslinier, der lægges til grund ved benådning af domfældte, som afsoner langvarig eller livsvarig frihedsstraf for under besættelsen begåede forbrydelser, der er pådømt i medfør af straffelovstillægget angående forræderi og anden landsskadelig virksomhed?“

Fremme af forespørgslen vedtoges ¹³/₁ (F. sp. 2217).

Forespørgslen foretoges ¹⁵/₁ (F. sp. 2339).

Forespørgslen begrundedes af *Poul Hansen (Kalundborg)* (S) på forespørgernes vegne således:

„Det blev den 23. december forrige år meddelt i dagspressen, at der nylig var benådet og løsladt 4 fanger, som afsonede livstidsstraffe i henhold til straffelovstillægget angående forræderi og anden landsskadelig virksomhed. Denne meddelelse udløste stigende kritik og debat og en protestbevægelse omkring hele spørgsmålet om benådningerne af dem, der er dømt efter straffelovstillægget. I denne situation har de fem demokratiske partier fundet det rigtigt, at denne sag, der optager mange mennesker så stærkt, bliver belyst gennem en redegørelse og en debat her i det høje ting.“

Justitsministeren gjorde udførligt rede for de stedfundne benådninger og udtalte om de retningslinier, som havde været fulgt:

„Man har bestræbt sig for at råde bod på den *uensartethed i strafudmålingen*, der er en følge af, at dommene er afsagt af forskellige retter til forskellig tid. Man har herved med støtte i ændringsloven af 1946 bygget på *ankenævnets* indsigt og mulighed for at sammenligne de forskellige domme, særlig forsåvidt angår de større grupper af ganske ensartede forhold. Men også i mere særprægede forhold som angiverier, voldshandlinger o. lign. har